

Omer Vilain over de tijd van toen

Den horloge van de zeedijk is niet meer...

Vorige week is een vertrouwd stadsbeeld totaal veranderd. De onderdijkse badinstellingen van 1935 werden totaal afgebroken.

Wat voor veel Oostendenaars het meest zal opvallen is het verdwijnen van de uurwerktoren ter hoogte van de Kemmelbergstraat. Hoeveel keer keken de badgasten en zonnekloppers niet naar de toren om het juiste uur te weten?

Weliswaar moeten we zeggen dat we de vooroorlogse toren mooier vonden dan deze die men nu afgebroken heeft. De toren van 1935 paste beter in de stijl van de badinstellingen. De wijzerplaten, vier in totaal, droegen toen nog cijfers. Een tijdje stond de toren er totaal beschadigd en vernield bij en na de Tweede Wereldoorlog werd een nieuwe toren opgetrokken. Waarom niet meer in dezelfde stijl? Wellicht omdat die meer paste met de strakke lijnen van de nieuwe flatgebouwen die langs de zeedijk zouden worden opgetrokken. De wijzerplaat

had geen cijfers meer, maar alleen ziellose streepjes.

De zeedijktoren heeft ongewild ook dikwijls een kleine rol gespeeld in het leven van de Oostendenaars en de toerist. Wie heeft er nooit een afspraak gemaakt aan 'den horloge' of gewandeld tot aan 'den horloge van de dijk'?

Het was een plaatsbepaling die wellicht tot het verleden behoort. Of toch niet?

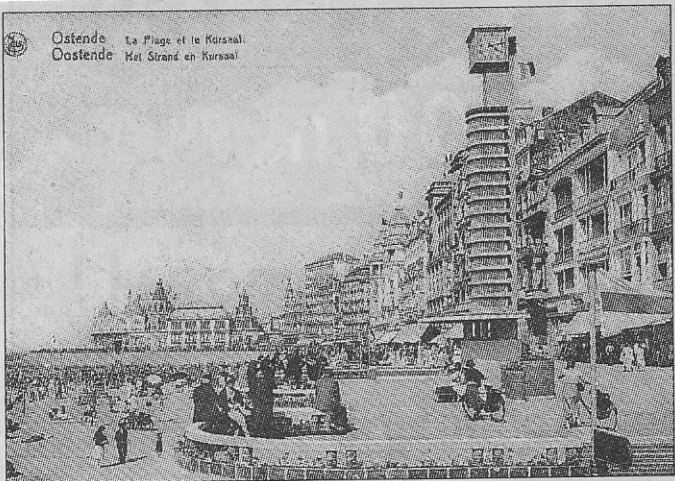
(Omer Vilain)

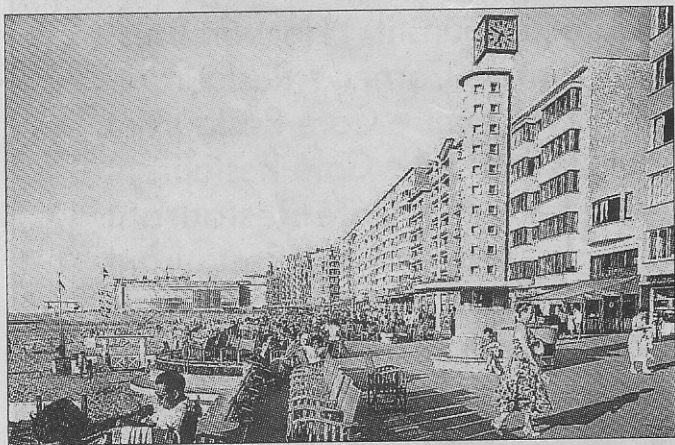
De afbraak van bad- en strandgebouwen op 2 september zonder zeedijkhorloge.

Ostende La Plage et le Karsaal
Oostende Het Strand en Kursaal

De sierlijke horloge van 1935.

De na-oorlogse horloge, gefotografeerd rond 1955.